

สถาปัตยกรรมอาร์เคตเมืองหนานหนิง โดยการแทรกแซงศิลปะสาธารณะ
เพื่อสร้างกลยุทธ์การพัฒนาภูมิทัศน์อย่างยั่งยืน
Arcade Architecture Naning City by Intervening in Public Art to Create a Sustainable
Landscape Development Strategy

เฉิน หลู่

พิชัย สดกภิรณ

นรินทรา กโส

วันชัย แก้วไทรสุน

หลักสูตรศิลปกรรมศาสตรดุษฎีบัณฑิต มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี

Chen Lu

Pichai Sodbhiban

Narinthra K-so

Wanchai Kaewsaisoon

Doctor of Fine and Applied Arts Bangkokthonburi University, Thailand

Email: vivan898@hotmail.com

วันที่รับบทความ: 22 มีนาคม 2567; วันที่แก้ไขบทความ 22 เมษายน 2567; วันที่ตอบรับบทความ: 23 เมษายน 2567

Received: March 22, 2024; Revised: April 22, 2024; Accepted: April 23, 2024

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้เป็นศึกษาความสำคัญของการบูรณาการศิลปะสาธารณะเข้ากับการพัฒนาที่ยั่งยืนของพื้นที่ทางประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมอาร์เคตในเมืองหนานหนิง มณฑลกว่างซี จากการศึกษาพบว่าศิลปะสาธารณะช่วยเพิ่มคุณค่าทางวัฒนธรรมและประวัติศาสตร์ของพื้นที่ได้ ซึ่งจะมีส่วนช่วยในการพัฒนาที่ยั่งยืน โดยการใช้วิธีการแทรกแซงทางศิลปะสาธารณะ เพื่อรื้อฟื้นภูมิทัศน์ของภูมิภาคประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม ปรับปรุงการวางแนวทางของประชาชนและความรู้ถึงอัตลักษณ์ต่อพื้นที่เหล่านี้ ซึ่งสามารถจัดการกับวิกฤต อัตลักษณ์ที่แพร่หลายในภูมิภาคเมืองในปัจจุบันได้อย่างมีประสิทธิภาพ และการศึกษานี้จะสร้างกลยุทธ์การแทรกแซงอย่างเป็นระบบและร่วมมือกันผ่านการวิเคราะห์กรณีปฏิบัติ การศึกษาสรุปได้ว่าการแทรกแซงศิลปะสาธารณะทำหน้าที่เป็นการนำเสนอร่วมสมัยของแก่นแท้ทางจิตวิญญาณของสถานที่ โดยมีบทบาทสำคัญในการเสริมสร้างภูมิทัศน์ของพื้นที่ทางประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมอาร์เคตในเมืองหนานหนิง และการสืบทอดวัฒนธรรมในภูมิภาคอย่างมีประสิทธิภาพ บรรลุการพัฒนาที่ยั่งยืนในการต่ออายุภูมิภาคประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมอาร์เคตของเมืองหนานหนิง

คำสำคัญ : สถาปัตยกรรมอาร์เคต; เมืองหนานหนิง; การแทรกแซงศิลปะสาธารณะ; กลยุทธ์การพัฒนาภูมิทัศน์อย่างยั่งยืน

Abstract

This study investigates the importance of integrating public art into the sustainable development of historical and cultural arcade areas in Nanning City, Guangxi Province. The study found that public art enhances cultural value and History of the area which will help in sustainable development by using public art intervention methods. To revive the region's landscape, history and culture. Improve citizens' orientation and knowledge of their identities towards these areas. which can effectively deal with the identity crisis prevalent in today's urban landscape. And this study will create a systematic and collaborative intervention strategy through the analysis of practice cases. The study concluded that public art intervention It serves as a contemporary representation of the spiritual essence of the place. It plays an important role in enhancing the landscape of the historical and cultural arcade area in Nanning. and effective inheritance of culture in the region Achieve sustainable development in renewing the historical and cultural arcade region of Nanning City.

Keywords: Arcade Architecture; Naning City; Intervening in Public Art; Sustainable Landscape Development Strategy

บทนำ

พื้นที่ย่านวัฒนธรรมประวัติศาสตร์เป็นพื้นที่เล็ก ๆ ของการเปลี่ยนแปลงทางประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมของเมือง มีองค์ประกอบที่สำคัญของระบบการอนุรักษ์มรดก และทรัพยากรอันล้ำค่า คุณค่าทางประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมที่สำคัญ รูปแบบสถาปัตยกรรมของอาคารอาร์เคดในเขตหนานหนิง ของมณฑลกว่างซี มีลักษณะเฉพาะของภูมิภาคเมื่อเปรียบเทียบกับพื้นที่อื่น ๆ (Xi, J., 2022). ย่านวัฒนธรรมประวัติศาสตร์ที่มีอาร์เคด (Arcade) เป็นลักษณะทางสถาปัตยกรรม เป็นรูปแบบของสถาปัตยกรรมของภูมิภาค เป็นเมืองที่มีเอกลักษณ์ และความสำคัญทางวัฒนธรรมของเมืองหนานหนิง ซึ่งรัฐบาลจีนตระหนักดีถึงความสำคัญของการปกป้องเขตวัฒนธรรมประวัติศาสตร์ในเมือง และกำลังเน้นย้ำงานคุ้มครองมากขึ้นเรื่อย ๆ ในปีค.ศ. 2016 สภาแห่งรัฐของสาธารณรัฐประชาชนจีนได้ออก “ความคิดเห็นเกี่ยวกับการเสริมสร้างการวางผังเมือง การก่อสร้าง และการจัดการ” (Ministry of Housing and Urban-Rural Development of The People's Republic of China ,2016) ซึ่งเน้นย้ำถึงความจำเป็นในการแบ่งแยกเขตวัฒนธรรมประวัติศาสตร์ในเมืองโดยทันที ในปีค.ศ. 2018 กระทรวงการเคหะและการพัฒนาเมือง-ชนบทได้ออก “มาตรฐานสำหรับการวางแผนการคุ้มครองเมืองประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม” ซึ่งมีการชี้แจงถึงประเด็น

สำคัญต่าง ๆ เช่น เกณฑ์การประเมิน ขอบเขตการคุ้มครอง และวิธีการปรับปรุงเขตวัฒนธรรมประวัติศาสตร์ ในปีค.ศ. 2021 “ความคิดเห็นเกี่ยวกับการเสริมสร้างการคุ้มครองและการสืบทอดมรดกทางประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรมในการก่อสร้างเมืองและชนบท “ยืนยันถึงความสำคัญของขนาดพื้นที่และสภาพแวดล้อมภูมิทัศน์ของเขตวัฒนธรรมประวัติศาสตร์ในการส่งเสริมการพัฒนาเมืองและชนบทคุณภาพสูง นอกจากนี้ ความสำคัญของการปกป้องเขตวัฒนธรรมประวัติศาสตร์เพื่อการสืบทอดวัฒนธรรมประวัติศาสตร์แบบดั้งเดิม ได้รับการเน้นย้ำอีกครั้งใน “งานหลักสำหรับการกลายเป็นเมืองใหม่และการ บูรณาการการพัฒนาเมืองและชนบทในปีค.ศ. 2022”

ภาพที่ 1 สถาปัตยกรรมภูมิภาค
ประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม

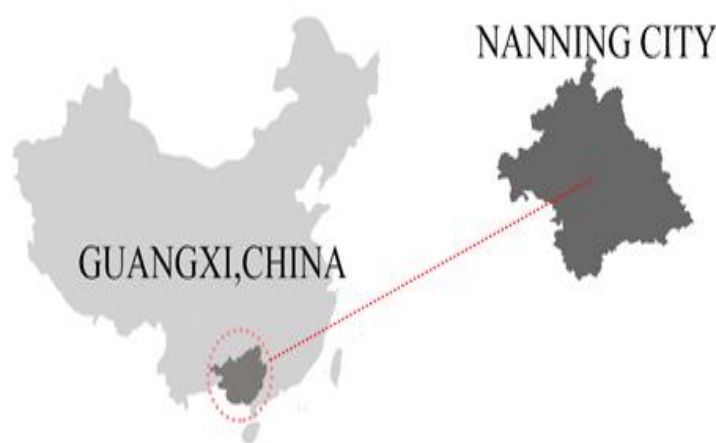

ภาพที่ 2 ภาพถ่ายของภูมิภาคประวัติ
ศาสตร์และ”สามถนนสองตรอก”

ที่มา : researcher

ในระดับเขตปกครองตนเอง มณฑลกว่างซีจ้วง เพื่อที่จะปกป้อง สืบค้น และสืบทอดมรดกทาง ประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมที่โดดเด่นของมณฑลกว่างซีได้ดียิ่งขึ้น และเพื่อส่งเสริมประเพณีวัฒนธรรมชาติ พันธุ์ รัฐบาลภูมิภาคได้ประกาศชุดประวัติศาสตร์ระดับภูมิภาคปกครองตนเองจำนวน 8 ชุดอย่างต่อเนื่อง และ ภูมิภาควัฒนธรรมตั้งแต่ปีค.ศ. 2017 คือ “แผนการขยายตัวเมืองใหม่มณฑลกว่างซี (ค.ศ. 2021-2035)” ที่ ออกโดยรัฐบาลประชาชนเขตปกครองตนเองกว่างซีจ้วง ซึ่งให้เห็นว่าการดำเนินโครงการเพื่อการฟื้นฟูภูมิภาค ประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมตลอดจนอาคารประวัติศาสตร์ เป็นสิ่งจำเป็น ในขณะที่ยังคงรักษาลักษณะดั้งเดิม ของเขตเมืองเก่าไว้ ควรใช้ประโยชน์จากภูมิภาคประวัติศาสตร์วัฒนธรรมและอาคารประวัติศาสตร์อย่าง เหมาะสม โดยเน้นการสำรวจลักษณะทางวัฒนธรรมสมัยใหม่ของเมืองอย่างลึกซึ้ง ส่งเสริมการสืบทอดและ นวัตกรรมเชิงปฏิบัติของสถาปัตยกรรมเมือง เพิ่มคุณค่ารูปแบบ และเปิดใช้งานประโยชน์ด้านต่าง ๆ สถาปัตยกรรมอาร์เคตเป็นรูปแบบสถาปัตยกรรมที่มีเอกลักษณ์เฉพาะตัวในประเทศจีน ซึ่งโดดเด่นด้วยการ ออกแบบทางเดินด้านนอก พบกันอย่างแพร่หลายในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ เอเชียตะวันออกเฉียงใต้ และจีนตอนใต้

โดยเฉพาะในมณฑลฝูเจี้ยน มณฑลกวางตุ้ง มณฑลกวางซีและภูมิภาคอื่น ๆ ต้นกำเนิดสามารถสืบย้อนไปถึงช่วงครึ่งหลังที่ผ่านมา สถาปัตยกรรมอาร์เคตในกวางซีมีลักษณะเฉพาะของภูมิภาคเมื่อเทียบกับพื้นที่อื่น ๆ ปัจจุบัน หลายเมืองในกวางซีมีภูมิภาคประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมที่มีสถาปัตยกรรมแบบอาร์เคต เช่น พื้นที่ประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม “Three Streets and Two Alleys” และพื้นที่ประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม Zhongshan Road ในเมืองหนานหนิง และพื้นที่วัฒนธรรมอาร์เคตใน Wuzhou; และกลุ่มนักท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์ในถนนเก่าเป่ย์ไห่ ในการเผชิญกับการขยายตัวของเมืองอย่างรวดเร็วในประเทศจีน (Wang Zhong, 2014). คณบดี School of Urban Design ของ Central Academy of Fine Arts ซึ่งให้เห็นว่าโมเดลการฟื้นฟูเมืองที่มีอยู่ในปัจจุบันไม่สามารถรับมือกับความท้าทายที่เกิดจากคลื่นลูกที่สองของการขยายตัวของเมืองในจีน. ในขั้นตอนนี้มีความจำเป็นเร่งด่วนในการค้นหา กลยุทธ์การพัฒนาที่ก้าวล้ำและชุดค่านิยม นอกจากนี้เขายังเสนอว่าการแทรกแซงของวัฒนธรรมและศิลปะในกระบวนการฟื้นฟูเป็นข้อกำหนดที่หลีกเลี่ยงไม่ได้สำหรับการพัฒนาความเป็นเมืองในประเทศจีน และจะมีบทบาทสำคัญในการกำหนดภูมิทัศน์ในอนาคต

ภาพที่ 3 แผนที่แสดงเมืองหนานหนิง มณฑลกวางซี สาธารณรัฐประชาชนจีน
ที่มา : researcher

วัตถุประสงค์

1. วิเคราะห์ตรวจสอบวรรณกรรม ที่เกี่ยวข้องในภูมิภาคประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมอาร์เคต ศิลปะผู้คนและประวัติศาสตร์ยุคปัจจุบันของเมืองหนานหนิง
2. วิเคราะห์ ประเมินคุณค่า ข้อมูลจากการสัมภาษณ์ ประเด็นความรู้สึกของผู้อยู่อาศัยและนักท่องเที่ยวที่มีต่อภูมิภาคประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมอาร์เคต หาความเป็นไปได้ของการบูรณาการศิลปะสาธารณะเพื่อขับเคลื่อนการปรับปรุงภูมิทัศน์สถาปัตยกรรมอาร์เคต
3. สร้างกลยุทธ์การพัฒนาที่ยั่งยืน ภูมิทัศน์ของภูมิภาคประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมอาร์เคตเมืองหนานหนิง

การทบทวนวรรณกรรม

อาร์เคต ภูมิภาคประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม ใน “ข้อบังคับว่าด้วยการคุ้มครองเมือง และหมู่บ้านประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม” ที่ออกในปีค.ศ. 2008 คำว่า “ภูมิภาคประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม” หมายถึง “พื้นที่ที่กำหนดและประกาศโดยรัฐบาลของประชาชนระดับจังหวัด ระดับภูมิภาคที่เป็นอิสระ และระดับเทศบาล ซึ่งมีลักษณะเฉพาะ โดยโบราณวัตถุทางวัฒนธรรมที่อุดมสมบูรณ์ อาคารประวัติศาสตร์ที่กระจุกตัว การแสดงรูปแบบดั้งเดิมและลักษณะทางประวัติศาสตร์ที่ค่อนข้างสมบูรณ์และแท้จริง และในระดับหนึ่ง” คำว่า “อาร์เคต” เกิดขึ้นตั้งแต่ปลายศตวรรษที่ 18 ถึงต้นศตวรรษที่ 19 จุดเด่นอยู่ที่ทางเดินด้านหน้าริมถนน ซึ่งกว้างพอ ๆ กับอ่าว ก่อให้เกิดสิ่งที่เรียกว่าสถาปัตยกรรมสไตล์อาร์เคต สถาปัตยกรรมอาร์เคตเป็นรูปแบบการออกแบบอาคารที่มีเอกลักษณ์ในประเทศจีน โดดเด่นด้วยโครงสร้างทางเดินภายนอก และพบได้อย่างกว้างขวางในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ และจีนตอนใต้โดยเฉพาะในฝูเจี้ยน กวางตุ้ง กวางสี และภูมิภาคอื่น ๆ (Lin, L., Chen Y., 2006). รูปแบบสถาปัตยกรรมแบบอาร์เคตในกวางซีมีลักษณะเฉพาะของภูมิภาคเมื่อเทียบกับพื้นที่อื่น ๆ ปัจจุบัน เมืองหนานหนิง มณฑลกวางซี มีพื้นที่ประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมระดับภูมิภาคปกครองตนเอง 6 แห่ง ในหมู่พวกเขา ภูมิภาคประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมที่มีอาร์เคตเป็นลักษณะทางสถาปัตยกรรมหลัก หรือมีการวางแผนอย่างชัดเจนที่จะนำเสนออาร์เคต ได้แก่ พื้นที่ประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม “Three Streets and Two Alleys” และพื้นที่ประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมถนน Zhongshan บทความนี้จะมุ่งเน้นไปที่การวิจัยภูมิภาคประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมภายในสองภูมิภาคนี้ในหนานหนิง

การแทรกแซงศิลปะสาธารณะ การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เชื่อว่า “ศิลปะสาธารณะ” ควรนิยามจากมุมมองที่กว้าง โดยหมายถึงงานศิลปะจัดวางที่วางอยู่ในภูมิทัศน์เมืองแบบ “ชั่วคราว-เชิงพื้นที่” โดยเฉพาะ ซึ่งไม่เพียงแต่สะท้อนถึงธรรมชาติของสถานที่สาธารณะเท่านั้น แต่ยังรวบรวมจิตวิญญาณของยุคสมัยหนึ่งด้วย มีคุณสมบัติทางศิลปะที่เป็นเอกลักษณ์ ประชาชนสามารถชื่นชม มีส่วนร่วม และรับรู้งานศิลปะเหล่านี้ในรูปแบบต่าง ๆ เพื่อสร้างความรู้สึถึงทิศทางและเอกลักษณ์ภายในสภาพแวดล้อมภูมิทัศน์ ศิลปะสาธารณะครอบคลุมงานศิลปะที่จับต้องได้หลายประเภท เช่น ประติมากรรมในเมือง สถาปัตยกรรม ศิลปะจัดวาง ลักษณะทางน้ำ ต้นไม้ และกิจกรรมศิลปะประเภทต่าง ๆ ที่ดำเนินการภายใต้บริบทของพื้นที่ภูมิทัศน์ ด้วยคุณลักษณะที่แสดงถึงจิตวิญญาณของสถานที่ ศิลปะสาธารณะช่วยส่งเสริมสภาพแวดล้อมในเมือง สืบทอดบริบททางวัฒนธรรมของเมือง และนำเสนอลักษณะเฉพาะของเมือง (Sun. Z., 2003). สรุปได้ดังนี้ : สืบสานบริบททางประวัติศาสตร์ของสถานที่ สร้างพื้นที่ปฏิสัมพันธ์ทางสังคมเชิงบวก กำหนดลักษณะโดยรวมของสถานที่ และตอบสนองความต้องการการรับรู้ที่แท้จริงของสาธารณะภายในสถานที่

การพัฒนาภูมิทัศน์อย่างยั่งยืนในการสร้างพื้นที่วัฒนธรรมประวัติศาสตร์อาร์เคต ในบริบทของการฟื้นฟูภูมิภาคประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม ใช้การพัฒนาที่ยั่งยืนหมายถึงการพิจารณาปัจจัยทางเศรษฐกิจสังคม

และสิ่งแวดล้อมอย่างครอบคลุมทั้งในการวางแผนและการดำเนินโครงการฟื้นฟูเมือง เป้าหมายคือการบรรลุความสมดุลทางนิเวศวิทยาในระยะยาว ความเท่าเทียมทางสังคม และความเจริญรุ่งเรืองทางเศรษฐกิจ โดยทั่วไปจะเกี่ยวข้องกับกลยุทธ์ต่าง ๆ เช่นการเพิ่มประสิทธิภาพการใช้พลังงานการส่งเสริมการขนส่งสีเขียว การเพิ่มพื้นที่สาธารณะและพื้นที่สีเขียว ตลอดจนการอนุรักษ์มรดกทางประวัติศาสตร์และความหลากหลายทางวัฒนธรรม

คำจำกัดความของจีนเกี่ยวกับแนวคิด “เขตวัฒนธรรมประวัติศาสตร์” เริ่มต้นด้วยการประกาศใช้ “กฎหมายของสาธารณรัฐประชาชนจีนว่าด้วยการคุ้มครองโบราณวัตถุทางวัฒนธรรม” ในค.ศ.1982 และได้รับการปรับปรุงและปรับปรุงอย่างต่อเนื่องตั้งแต่นั้นมา ใน “ข้อบังคับว่าด้วยการคุ้มครองเมือง เมืองและหมู่บ้านประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม” ที่ออกเมื่อปีค.ศ. 2008 ความหมายของ “เขตวัฒนธรรมประวัติศาสตร์” มีการกำหนดไว้อย่างชัดเจนว่า “พื้นที่ที่กำหนดและประกาศโดยรัฐบาลประชาชนของจังหวัด เขตปกครองตนเอง และเทศบาลโดยตรงภายใต้รัฐบาลกลาง พร้อมด้วยโบราณวัตถุทางวัฒนธรรมที่อุดมสมบูรณ์เป็นพิเศษ อาคารประวัติศาสตร์ที่กระจุกตัว สามารถสะท้อนรูปแบบดั้งเดิมและลักษณะทางประวัติศาสตร์ที่ค่อนข้างสมบูรณ์ และแท้จริง และในระดับหนึ่ง” การปรับปรุงล่าสุดของ “มาตรฐานการวางแผนเพื่อการคุ้มครองเมืองประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม” (GB/T 50357-2018) ยังคงรักษาคำจำกัดความนี้ไว้ โดยความแตกต่างคือเกณฑ์สุดท้ายที่ระบุว่าเป็น “ส่วนประวัติศาสตร์ในระดับหนึ่ง” คำจำกัดความของ “ย่านวัฒนธรรมประวัติศาสตร์” ของบทความนี้สอดคล้องกับคำจำกัดความและมาตรฐานระดับชาติที่กำหนดโดยรัฐบาล (Guo, H., 2016).

จากคำจำกัดความและมาตรฐานการกำกับดูแลที่เกี่ยวข้อง สังเกตได้ว่าเขตวัฒนธรรมประวัติศาสตร์มีลักษณะสำคัญ 3 ประการ คือ

1. ความสมบูรณ์ของรูปแบบ:ควรมีโบราณวัตถุทางวัฒนธรรมและอาคารประวัติศาสตร์ในระดับหนึ่ง โดยกระจุกตัวกันเป็นกระจุก ก่อให้เกิดรูปแบบประวัติศาสตร์ในเมืองที่ค่อนข้างสมบูรณ์
2. ความแท้จริงของประวัติศาสตร์: โบราณวัตถุทางประวัติศาสตร์และอาคารทางสถาปัตยกรรมที่ได้รับการอนุรักษ์ไว้ในย่านวัฒนธรรมประวัติศาสตร์ควรมีความถูกต้องทางประวัติศาสตร์โดยถ่ายทอดข้อมูลทางประวัติศาสตร์ที่แท้จริง ความถูกต้องของประวัติศาสตร์เป็นเกณฑ์พื้นฐานในการกำหนดเขตวัฒนธรรมประวัติศาสตร์
3. ความต่อเนื่องของชีวิต : ย่านวัฒนธรรมประวัติศาสตร์ไม่เพียงแต่เกี่ยวกับการฟื้นฟูมรดก แต่ยังเป็นส่วนสำคัญในชีวิตของชาวเมืองอีกด้วย วิถีชีวิตของชาวท้องถิ่นและความต่อเนื่องของวัฒนธรรมข้างถนนควรถือเป็นมรดกทางวัฒนธรรมภายในย่านวัฒนธรรมประวัติศาสตร์ ความต่อเนื่องของชีวิตทำให้เขตวัฒนธรรมประวัติศาสตร์แตกต่างจากหน่วยอนุรักษ์มรดก และเป็นหนึ่งในคุณลักษณะที่สำคัญ ในการวิจัย ระดับของ

ความต่อเนื่องและความถูกต้องของชีวิตจะพิจารณาจากปัจจัยต่าง ๆ เช่น เปอร์เซ็นต์ของผู้อยู่อาศัยในท้องถิ่น และการอนุรักษ์วิถีชีวิตทางประวัติศาสตร์

การวิจัยที่เกี่ยวข้อง ซึ่งขับเคลื่อนโดยการปฏิวัติอุตสาหกรรม เทคโนโลยีการก่อสร้างสมัยใหม่ทำให้เกิดความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญระหว่างสภาพแวดล้อมที่สร้างขึ้นและสภาพแวดล้อมทางประวัติศาสตร์ ในขณะที่การขยายตัวของเมืองเร่งตัวขึ้นอย่างรวดเร็ว กิจกรรมการพัฒนาเมืองจำนวนมากทำให้เกิดปัญหาและความขัดแย้ง เช่น ความระส่ำระสายทางโครงสร้าง คุณภาพชีวิตที่ไม่ดี และการแบ่งแยกชีวิตในเมืองและชนบท การออกกฎบัตรเฮเธนส์ในปี.ศ. 1933 ได้เสนอหลักการและกลยุทธ์สำหรับการปกป้องอาคารและพื้นที่ที่มีคุณค่าทางประวัติศาสตร์ คุณค่าทางวัฒนธรรมและสังคมของอาคารประวัติศาสตร์ที่มนุษย์สร้างขึ้นนั้นสูงมาก ซึ่งเป็นตัวแทนของทรัพย์สินอันล้ำค่าที่ได้รับการอนุรักษ์ไว้ตลอด กระบวนการพัฒนาสังคม พวกเขาควรได้รับการปกป้องตามความถูกต้องแทนที่จะถูกรื้อถอนและสร้างขึ้นใหม่

ในประเทศจีน การคุ้มครองและการต่ออายุย่านวัฒนธรรมประวัติศาสตร์ได้พัฒนาจากการอนุรักษ์แบบแยกแยะในช่วงเริ่มต้น ไปจนถึงแนวทางและระบบที่หลากหลาย รวมถึงการต่ออายุตามธรรมชาติ การปกป้องแบบค่อยเป็นค่อยไป และ “การฟื้นฟูแบบจุลภาค” ผ่านการสำรวจและการปฏิบัติอย่างต่อเนื่อง การต่ออายุและการสืบทอดย่านวัฒนธรรมประวัติศาสตร์กำลังค่อย ๆ ก้าวไปสู่การพัฒนาที่ยั่งยืน

สถาปัตยกรรมอาร์เคด

คำว่าอาร์เคด โดยเริ่มแรกปรากฏเป็นอาคารชั้นล่างประเภทหนึ่งซึ่งมีการใช้ทั้งที่อยู่อาศัยและพาณิชย์กรรมผสมผสานตามถนนในเอเชียใต้และเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ จุดเด่นคือทางเดินด้านหน้าซึ่งกว้างเท่ากับอ่าวและเรียกได้ว่าเป็นอาคารสไตล์อาร์เคด Arcade เป็นผลงานที่ผสมผสานระหว่างรูปแบบสถาปัตยกรรมจีนและตะวันตก การวิจัยบ่งชี้ถึงต้นกำเนิดในอินเดีย ซึ่งการดำเนินงานของบริษัทอินเดียตะวันออกของอังกฤษได้ผสมผสานเทคนิคสถาปัตยกรรมตะวันตกเข้ากับแนวทางการก่อสร้างในท้องถิ่น ส่งผลให้เกิดสถาปัตยกรรมรูปแบบหนึ่งที่เรียกว่า “ระเปียง” ด้วยการสังสมประสบการณ์ในรูปแบบอาณานิคมของเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ สิ่งนี้จึงค่อย ๆ พัฒนาไปสู่รูปแบบแรกของ Arcade

ในช่วงปี.ศ.1970 รัฐบาลฮ่องกงเริ่มก่อสร้าง Arcade ที่ละน้อยเพื่อแก้ไขปัญหาสภาพแวดล้อมและสภาพความเป็นอยู่ที่ย่ำแย่ เนื่องจากความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจและการค้าที่ใกล้ชิดระหว่างกวางตุ้งและฮ่องกง (Ling L., 2018). การก่อสร้าง Arcade จึงเริ่มค่อย ๆ แพร่กระจายในภูมิภาคกวางตุ้ง นอกจากนี้ เนื่องจากที่ตั้งทางภูมิศาสตร์ชายฝั่งที่ได้เปรียบของมณฑลกวางตุ้ง และอิทธิพลทางเศรษฐกิจและวัฒนธรรมอันกว้างใหญ่ของกลุ่มน้ำพิริล รูปแบบสถาปัตยกรรมนี้จึงเริ่มแพร่กระจายไปยังเมืองภายในประเทศและจังหวัดชายฝั่งตะวันออกเฉียงใต้ ค่อย ๆ พัฒนาเป็นประเภทอาร์เคดที่มีรูปแบบสถาปัตยกรรมแบบจีนผสมผสานกับรูปแบบดั้งเดิม (Tashiro H.,1992).

คำที่ใช้ในวรรณคดีอังกฤษเริ่มแรกคือ "Verandah" แต่เดิมไม่ได้เฉพาะเจาะจงในการอ้างถึงประเภทสถาปัตยกรรมของ "Arcade" แต่หมายถึงแกลเลอรีหรือเฉลียงเปิดหลังคาที่มักจะติดกับด้านนอกของอาคาร โดยปกติจะขยายไปตามด้านหน้าและด้านข้างของอาคาร ทำให้เกิดพื้นที่กลางแจ้งที่มีที่กำบัง ในวรรณคดีสมัยใหม่ คำว่า "อาคารอาร์เคด" มักใช้เพื่ออ้างถึงประเภทสถาปัตยกรรมของ "อาร์เคด" ดังนั้นข้อความนี้จะยังคงใช้คำว่า "อาคารอาร์เคด" เพื่อแสดงถึงสถาปัตยกรรมอาร์เคดต่อไป

การวิจัยเกี่ยวกับสถาปัตยกรรมอาร์เคดในระดับสากลมุ่งเน้นไปที่อาคารสไตล์อาร์เคดเป็นหลัก โดย (Tashiro H., 1992). ประกอบด้วยการวิเคราะห์โดยละเอียดของโรงงานทั้ง 13 แห่ง ซึ่งเป็นหนึ่งในต้นกำเนิดของสถาปัตยกรรมอาร์เคดในกวางโจว โดยให้คำอธิบายโดยละเอียดเกี่ยวกับการแนะนำประเภทสถาปัตยกรรมสถาปัตยกรรมอาร์เคดเข้ามาในประเทศจีน สอดคล้อง (Zhang, W., 2016). อาคารอาร์เคดในเมืองหนานหนิงถูกสร้างขึ้นครั้งแรกในช่วงปลายราชวงศ์ชิง โดยโครงสร้างส่วนใหญ่ที่มีอยู่นั้นมีอายุย้อนกลับไปถึงยุคการก่อตั้งสาธารณรัฐประชาชนจีน ภูมิทัศน์โดยรอบและการก่อสร้างอาคารเหล่านี้เกิดขึ้นในช่วงเวลาเดียวกันโดยประมาณ และได้รับการบูรณะอย่างค่อยเป็นค่อยไปในช่วงทศวรรษที่ผ่านมา สัมพันธ์กับ (Yin, Y., (2015). ความสัมพันธ์ระหว่างย่านวัฒนธรรมประวัติศาสตร์กับสภาพแวดล้อมโดยรอบจากมุมมองของทฤษฎี "จิตวิญญาณแห่งสถานที่" โดยนำเสนอแนวคิดใหม่ ๆ ในการปกป้องและการใช้ประโยชน์จากย่านวัฒนธรรมประวัติศาสตร์

การแทรกแซงศิลปะสาธารณะ

ในช่วงปลายค.ศ. 1990 แนวคิดเรื่อง "ศิลปะสาธารณะ" เกิดขึ้นครั้งแรกในประเทศจีน อย่างไรก็ตาม ยังคงมีข้อโต้แย้งทางวิชาการเกี่ยวกับแนวคิดศิลปะสาธารณะ นักวิชาการส่วนใหญ่เชื่อว่าศิลปะสาธารณะในฐานะภาษารูปแบบใหม่ ได้ผสมผสานความสัมพันธ์ที่ซับซ้อนต่าง ๆ เข้าด้วยกัน รวมถึงศิลปะ ภูมิสถาปัตยกรรม สังคมวิทยา และภูมิศาสตร์ มันทำให้ลักษณะและภาพลักษณ์ของภูมิภาคเป็นรูปธรรม ดังนั้นการตีความศิลปะสาธารณะจึงมีความหลากหลาย งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อนิยาม "ศิลปะสาธารณะ" จากมุมมองกว้าง ๆ โดยหมายถึงงานศิลปะในสภาพแวดล้อมภูมิทัศน์เมืองที่เฉพาะเจาะจงที่ควรสะท้อนถึงธรรมชาติของสาธารณะและคุณสมบัติทางศิลปะอันเป็นเอกลักษณ์ของยุคสมัยนั้น ๆ ประชาชนสามารถสังเกต เข้าถึง มีส่วนร่วม และรับรู้งานศิลปะสาธารณะได้หลากหลายรูปแบบ ก่อให้เกิดความรู้สึกถึงทิศทางและเอกลักษณ์ในสภาพแวดล้อมของภูมิทัศน์ จึงเป็นตัวแทนผลงานศิลปะต่าง ๆ ที่เป็นสัญลักษณ์ของจิตวิญญาณของสถานที่นั้น ซึ่งรวมถึงแต่ไม่จำกัดเฉพาะประติมากรรมในเมือง สถาปัตยกรรม สิ่งจัดวาง แหล่งน้ำ ต้นไม้ และกิจกรรมทางศิลปะประเภทต่าง ๆ ที่ดำเนินการในพื้นที่ภูมิทัศน์ ศิลปะสาธารณะซึ่งมีลักษณะเป็นตัวแทนของจิตวิญญาณของสถานที่ มีบทบาทในการเสริมสร้างสภาพแวดล้อมในเมือง สืบทอดบริบทของเมือง และแสดงคุณลักษณะของเมือง วิจัยที่เกี่ยวข้อง (Sun, Z., 2003). นิยามจากมุมมองที่กว้าง โดยหมายถึงงานศิลปะจัดวางที่วางอยู่ในภูมิทัศน์เมืองแบบ "ชั่วคราว-เชิงพื้นที่" โดยเฉพาะ ซึ่งไม่เพียงแต่สะท้อนถึงธรรมชาติของสถานที่สาธารณะเท่านั้น

แต่ยังรวบรวมจิตวิญญาณของยุคสมัยหนึ่งด้วย มีคุณสมบัติทางศิลปะที่เป็นเอกลักษณ์ ประชาชนสามารถชื่นชม มีส่วนร่วม และรับรู้งานศิลปะเหล่านี้ในรูปแบบต่าง ๆ เพื่อสร้างความรู้สึกลึกถึงทิศทางและเอกลักษณ์ภายในสภาพแวดล้อมภูมิทัศน์ ศิลปะสาธารณะครอบคลุมงานศิลปะที่จับต้องได้หลายประเภท เช่น ประติมากรรมในเมือง สถาปัตยกรรม ศิลปะจัดวาง ลักษณะทางน้ำ ต้นไม้ และกิจกรรมศิลปะประเภทต่าง ๆ ที่ดำเนินการภายใต้บริบทของพื้นที่ภูมิทัศน์ ด้วยคุณลักษณะที่แสดงถึงจิตวิญญาณของสถานที่ ศิลปะสาธารณะช่วยส่งเสริมสภาพแวดล้อมในเมือง สืบทอดบริบททางวัฒนธรรมของเมือง และนำเสนอลักษณะเฉพาะของเมือง สอดคล้องกับ (Weng, J., 2013). ใน หนังสือของเขา “Public Art of Sculpture Space” เสนอว่าศิลปะสาธารณะร่วมสมัยควรมีความเชี่ยวชาญในการจัดการพื้นที่ทางนิเวศน์และมนุษยนิยมของเมือง โดยขยายคุณค่าที่มีอยู่ของพื้นที่ในเมืองผ่านการยืนยันด้วยภาพ การเปลี่ยนจากระบบนิเวศไปสู่การพิจารณา

จากการวิจัยทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติทั้งในและต่างประเทศ มีการเน้นโดยทั่วไปเกี่ยวกับคุณค่าของการแทรกแซงศิลปะสาธารณะในจิตวิญญาณของสถานที่ มีการเสนอว่าศิลปะสาธารณะทำหน้าที่เป็นสวัสดิการทางสังคมและวัฒนธรรมสำหรับสาธารณะ โดยบูรณาการศิลปะสาธารณะเข้ากับการออกแบบสถาปัตยกรรมและภูมิทัศน์เมือง ในขณะเดียวกัน เงินทุนบางส่วนจะได้รับการจัดสรรจากการออกแบบสถาปัตยกรรมและโครงการภูมิทัศน์เมืองเพื่อการจัดตั้งและการนำงานศิลปะสาธารณะไปใช้ และยังเป็นพื้นฐานทางทฤษฎีสำหรับการแทรกแซงศิลปะสาธารณะในการฟื้นฟูภูมิทัศน์เมืองอีกด้วย

กลยุทธ์การพัฒนาที่ยั่งยืน

การพัฒนาที่ยั่งยืนเป็นรูปแบบการพัฒนาที่ครอบคลุมมิติเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม โดยมีเป้าหมายเพื่อตอบสนองความต้องการของคนรุ่นปัจจุบัน โดยไม่กระทบต่อความสามารถของคนรุ่นอนาคตในการตอบสนองความต้องการของตนเอง แนวคิดของการพัฒนาที่ยั่งยืนเกี่ยวข้องกับการสร้างสมดุลระหว่างปัจจัยทางสังคม เศรษฐกิจ และสิ่งแวดล้อม โดยมีเป้าหมายในการบรรลุความเจริญรุ่งเรืองที่ยั่งยืนในระยะยาว การพัฒนาที่ยั่งยืนจำเป็นต้องได้รับการคุ้มครองและรักษาสุขภาพของระบบนิเวศเพื่อให้เกิดความสมดุลทางนิเวศอย่างต่อเนื่อง

แนวคิดของการพัฒนาที่ยั่งยืนได้รับการแนะนำอย่างชัดเจนครั้งแรกโดยคณะกรรมการโลกว่าด้วยสิ่งแวดล้อมและการพัฒนาในรายงาน “อนาคตร่วมกันของเรา” ซึ่งเผยแพร่ในระหว่างการประชุมที่สี่สิบสองขององค์การสหประชาชาติในปีค.ศ. 1987 แนวคิดนี้เน้นย้ำถึงความสมดุล : ในขณะเดียวกันก็ส่งเสริมการเติบโตทางเศรษฐกิจและ การพัฒนาสังคม เน้นย้ำถึงความสำคัญของการปกป้องและรักษาทรัพยากรสิ่งแวดล้อมเพื่อให้มั่นใจถึงเสถียรภาพและสุขภาพที่ดีของระบบนิเวศของโลกในระยะยาว นอกจากนี้ยังเน้นย้ำถึงความสำคัญของการอนุรักษ์ธรรมชาติและวัฒนธรรมและการอนุรักษ์ รวมถึงการคุ้มครองและส่งเสริมความรู้ดั้งเดิม การแสดงออกทางวัฒนธรรม และมรดก งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง : ผู้เชี่ยวชาญและนักวิชาการนานาชาติได้บูรณาการแนวคิดการพัฒนาที่ยั่งยืนเข้ากับการอนุรักษ์และพัฒนาประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมในค.ศ. 1960 เป็น

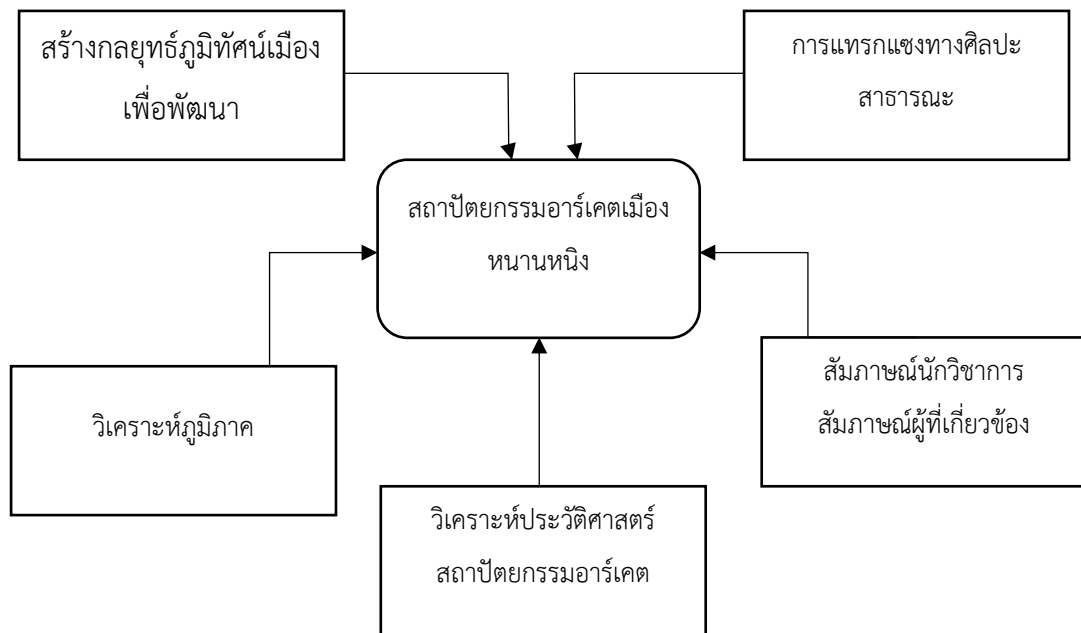
ครั้งแรก (Patterson). โดยใช้เมืองโอ๊คแลนด์ ประเทศนิวซีแลนด์ เป็นตัวอย่าง เพื่อศึกษาคุณค่าของเขตของตนในแง่ของการพัฒนาที่ยั่งยืน ผลการวิจัยระบุว่าโอ๊คแลนด์มีความยั่งยืนที่ดีในการพัฒนาเขตเมือง

การวิจัยจากบริบททั้งในประเทศและต่างประเทศบ่งชี้ว่าการบูรณาการแนวคิดการพัฒนาที่ยั่งยืนเข้ากับการอนุรักษ์และพัฒนาเขตประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมสามารถส่งเสริมมรดกและการพัฒนาของพื้นที่เหล่านี้ได้ดีขึ้น การวิจัยในปัจจุบันในประเทศจีนเน้นไปที่การผสมผสานระหว่างการพัฒนาและการอนุรักษ์ย่านประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมเข้ากับความหมายแฝงของการพัฒนาที่ยั่งยืนสนับสนุนรูปแบบการพัฒนาที่มีหลายแง่มุมและหลายมิติ แทนที่จะมุ่งเน้นที่แนวทางเชิงพาณิชย์หรือการท่องเที่ยวเพียงอย่างเดียว รูปแบบการอนุรักษ์และการพัฒนาที่โดดเด่นได้รับการผลักดันอย่างต่อเนื่องเพื่อให้บรรลุผลประโยชน์ที่สมดุลในด้านเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม และวัฒนธรรมสำหรับเขตประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม ยังมีพื้นที่สำหรับการสำรวจและวิจัยเชิงลึกเพิ่มเติมเกี่ยวกับการประยุกต์ใช้แนวคิดการพัฒนาที่ยั่งยืนในด้านต่าง ๆ เช่น การฟื้นฟูภูมิทัศน์ในย่านประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม

จากการวิจัยทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติทั้งในประเทศและต่างประเทศ มีการเน้นโดยทั่วไปเกี่ยวกับคุณค่าของการแทรกแซงศิลปะสาธารณะในจิตวิญญาณของสถานที่ มีการเสนอว่าศิลปะสาธารณะทำหน้าที่เป็นสวัสดิการทางสังคมและวัฒนธรรมสำหรับสาธารณะ โดยบูรณาการศิลปะสาธารณะเข้ากับการออกแบบสถาปัตยกรรมและภูมิทัศน์เมือง ในขณะเดียวกัน เงินทุนบางส่วนจะได้รับการจัดสรรจากการออกแบบสถาปัตยกรรมและโครงการภูมิทัศน์เมืองเพื่อการจัดตั้งและการดำเนินงานศิลปะสาธารณะไปใช้ และยังเป็นพื้นฐานทางทฤษฎีสำหรับการแทรกแซงศิลปะสาธารณะในการฟื้นฟูภูมิทัศน์เมืองอีกด้วย

กรอบแนวคิดการวิจัย

การกระจายทางภูมิศาสตร์ของอาคารอาร์เคด พื้นที่วัฒนธรรมประวัติศาสตร์ของเมืองหนานหนิงขอบเขตของการศึกษาวิจัยนี้จำกัดทางภูมิศาสตร์อยู่ที่เขตบริหารของเมืองหนานหนิงในกว่างซี ปัจจุบันเมืองหนานหนิงมีภูมิภาคประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมระดับภูมิภาคที่เป็นอิสระ 6 แห่ง การศึกษาครั้งนี้จะมุ่งเน้นไปที่ภูมิภาคประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมสองแห่งข้างต้นภายในขอบเขตทางภูมิศาสตร์ของเมืองหนานหนิง (Pan, J. (2019). กำหนดกรอบแนวคิดตามแผนภูมิดังนี้

ภาพที่ 4 กรอบแนวคิดในการศึกษา

ภาพที่ 5 พื้นที่ภูมิภาคประวัติศาสตร์และ
วัฒนธรรมถนนจงชานภาพที่ 6 พื้นที่ภูมิภาคประวัติศาสตร์
ประวัติศาสตร์”สามถนนสองตรอก”

ที่มา : researcher

กรอบเวลารัฐบาลเขตปกครองตนเองกว่างซีจ้วงกำหนดให้เขตประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมทั้งสามแห่งภายในขอบเขตทางภูมิศาสตร์ของเมืองหนานหนิง เป็นเขตประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมระดับภูมิภาคอิสระชุดที่สามโดยรัฐบาลเขตปกครองตนเองกว่างซีจ้วงในเดือนธันวาคม พ.ศ. 2561 อาคารอาร์เคต์ในเมืองหนานหนิงถูกสร้างขึ้นครั้งแรกในช่วงปลายราชวงศ์ชิง โดยโครงสร้างส่วนใหญ่ที่มีอยู่นั้นมีอายุย้อนกลับไปถึงยุคการก่อตั้ง

สาธารณรัฐประชาชนจีน ภูมิทัศน์โดยรอบและการก่อสร้างอาคารเหล่านี้เกิดขึ้นในช่วงเวลาเดียวกัน โดยประมาณ และได้รับการบูรณะอย่างค่อยเป็นค่อยไปในช่วงทศวรรษที่ผ่านมา (Zhang W., 2016).

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาครั้งนี้ใช้วิธีการวิจัยเชิงคุณภาพและวิธีวิจัยเชิงปริมาณ

1. ด้วยการทบทวนวรรณกรรม การศึกษาทำให้การสนับสนุนทางทฤษฎีสำหรับการฟื้นฟูภูมิทัศน์ของภูมิภาคประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมโดยการแทรกแซงศิลปะสาธารณะ นอกจากนี้ ยังวิเคราะห์สถานะปัจจุบันของภูมิภาคประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมอาร์เคดของหนานหนิง โดยระบุสัญลักษณ์ที่แสดงถึงความรู้สึกของสถานที่ที่นำเสนอโดยการแทรกแซงศิลปะสาธารณะในพื้นที่เหล่านี้

2. การศึกษานี้ศึกษาคุณค่าและความเป็นไปได้ของการแทรกแซงศิลปะสาธารณะที่ขับเคลื่อนการฟื้นฟูภูมิทัศน์ทางประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมของย่านอาร์เคดผ่านการสำรวจภาคสนามและแบบสอบถามที่กำหนดเป้าหมายผู้ชมในพื้นที่เหล่านี้ การวิจัยได้วิเคราะห์ผลการสำรวจอย่างครอบคลุม เพื่อทำความเข้าใจสถานะปัจจุบันและปัญหาที่มีอยู่ในภูมิภาคประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมอาร์เคดของหนานหนิง โดยดำเนินการสำรวจในหมู่ผู้เชี่ยวชาญในสาขาวิชาต่าง ๆ เช่น สถาปัตยกรรม ภูมิสถาปัตยกรรม และศิลปะในกว้างซี

3. จากประเด็นปัจจุบันและข้อกำหนดสำหรับการพัฒนาที่ยั่งยืนในภูมิภาคประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมอาร์เคดของหนานหนิง จึงมีการสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้างกับผู้เชี่ยวชาญ เช่น สถาปนิก นักออกแบบภูมิทัศน์ และคณาจารย์ทางวิชาการที่เกี่ยวข้อง จุดมุ่งหมายคือเพื่อกำหนดกลยุทธ์สำหรับการพัฒนาที่ยั่งยืนของการฟื้นฟูภูมิทัศน์ภายใต้การแทรกแซงศิลปะสาธารณะในภูมิภาคประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมอาร์เคดของหนานหนิง การวิเคราะห์แบบจำลอง SWOT และการตรวจสอบโดยผู้เชี่ยวชาญ ได้ข้อสรุปเพื่อเป็นแนวทางในการอนุรักษ์ มรดก และการพัฒนาที่ยั่งยืนของภูมิภาคประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมในกว้างซี

ผลการวิจัย

1. จากการศึกษาวเคราะห์ข้อมูลวรรณกรรม ข้อมูลทางประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมที่มีลักษณะเป็นอาคารอาร์เคดแสดงถึงเอกลักษณ์ของภูมิภาค บริบทของเมืองที่มีเอกลักษณ์ และความสำคัญทางวัฒนธรรมของเมืองหนานหนิง และข้อมูลที่สัมภาษณ์จากนักวิชาการที่เกี่ยวข้อง ทำให้เกิดผลสรุปถึงความสำคัญของอาคาร ความต้องการที่จะปกป้องรักษาอาคาร ความต้องการที่จะสร้างผลงานทางศิลปะ ซึ่งแน่นอนว่าอาคารอาร์เคดที่มีอยู่ในหนานหนิงก็เผชิญกับความท้าทาย เช่น ภูมิทัศน์ที่ไม่เป็นระเบียบ การทำให้ทัศนียภาพเป็นเนื้อเดียวกันอย่างมีนัยสำคัญ และการสืบทอดมรดกทางวัฒนธรรมที่ไม่ชัดเจนส่งผลถึงลำดับที่สอง

2. เกิดกลยุทธ์รูปแบบหนึ่งคือ วิธีสร้างรูปแบบการแทรกแซงศิลปะสาธารณะตามจิตวิญญาณของสถานที่เป็นหนึ่งในกลยุทธ์สำคัญ นำไปใช้เพื่อการขับเคลื่อนต่อการพัฒนาที่ยั่งยืนของภูมิภาคประวัติศาสตร์

และวัฒนธรรมอาร์เคดในเมืองหนานหนิง การขับเคลื่อนนี้เกิดประโยชน์หลายอย่างตามมา เช่น ได้คุณค่าทางสุนทรีย์ คุณค่าทางนิเวศ คุณค่าจากประสบการณ์ คุณค่าเชิงโต้ตอบ และความรู้สึกเป็นเจ้าของประชาชนทั่วไป สามารถบูรณาการหัวข้อและวัตถุของพื้นที่ได้ผ่านการรับรู้และประสบการณ์เท่านั้น ดังนั้นการแทรกแซงศิลปะสาธารณะในการปรับปรุงภูมิภาคประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมที่มีเสาระเปียงจึงมีคุณค่าและความเป็นไปได้สูง

อภิปรายผลการวิจัย

ในกระบวนการฟื้นฟูภูมิทัศน์ของถนนสายประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม การกำหนดทิศทางและความรู้สึกเป็นเจ้าของมักถูกละเลย การละเลยนี้สามารถก่อให้เกิดวิกฤติร้ายแรงต่อการระบุตัวตนของสาธารณะในภูมิทัศน์ของถนนสายประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม การแทรกแซงศิลปะสาธารณะในการปรับปรุงภูมิภาค ประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมด้วยเสาระเปียงจึงมีคุณค่าและความเป็นไปได้สูง รูปแบบสถาปัตยกรรมในภูมิภาคหนานหนิงของกว่างซี เมื่อเปรียบเทียบกับพื้นที่อื่น ๆ แสดงให้เห็นลักษณะเฉพาะของภูมิภาคที่โดดเด่น โดยนำเสนอบริบทเมืองอันเป็นเอกลักษณ์และทิศทางของเมืองหนานหนิง กลยุทธ์ในการขับเคลื่อนพื้นที่ถนนประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมด้วยสถาปัตยกรรมที่ผ่านการแทรกแซงศิลปะสาธารณะถูกสร้างขึ้นบนพื้นฐานของความต้องการการรับรู้ของสาธารณะ เน้นและปรับปรุงแบบการใช้ทรัพยากรของพื้นที่อย่างเหมาะสมในพื้นที่ถนนทางประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม ช่วยให้สาธารณชนสามารถพัฒนาความรู้สึกถึงทิศทางและอัตลักษณ์ที่แข็งแกร่งผ่านกระบวนการประสบการณ์และการมีส่วนร่วม โดยกำหนดยุทธศาสตร์การแทรกแซงศิลปะสาธารณะ เป็นแนวโน้มที่หลีกเลี่ยงไม่ได้ ไม่เพียงแต่เป็นสิ่งจำเป็นสำหรับการสืบทอดบริบทของเมืองเท่านั้น แต่ยังรวมถึงการแสวงหาคุณภาพชีวิตที่ดีของทั้งนักท่องเที่ยวและผู้อยู่อาศัยอีกด้วย ดังนั้นแล้ว การบูรณาการศิลปะสาธารณะนำประสบการณ์ทางวัฒนธรรมใหม่มาสู่สาธารณะ สร้างสรรค์วิธีอนุรักษ์วัฒนธรรมแบบดั้งเดิม จากการศึกษาวิเคราะห์ประวัติศาสตร์ทางสถาปัตยกรรม การวิเคราะห์ข้อมูลผู้เกี่ยวข้องหรือผู้มีส่วนร่วม เพื่อสร้างกลยุทธ์อันเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาที่ยั่งยืนของภูมิภาคประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม มีประโยชน์ต่อสังคมเศรษฐกิจต่อประเทศชาติ

ข้อเสนอแนะการวิจัย

1. ข้อเสนอแนะทั่วไป

แนวทางแรกเป็นแนวทางเชิงนโยบาย ที่หน่วยงานในท้องถิ่นที่จะต้องดูแลและกำหนดผู้ที่เป็นเจ้าของอาคารหรือผู้ใช้อาคาร จะต้องปฏิบัติตามนโยบายที่จะปกป้องรักษาภูมิทัศน์ของอาคารสถาปัตยกรรม และจะต้องกำหนดขอบเขตพื้นที่การจัดกิจกรรมที่ไม่ทำลายภูมิทัศน์ดั้งเดิมให้เปลี่ยนไปจากวัฒนธรรมเดิม

2. ข้อเสนอแนะการทำวิจัยในครั้งต่อไป

ผู้วิจัยเสนอแนะการศึกษาเกี่ยวกับการใช้พื้นที่ในอาคารอาร์เคตให้สอดคล้องกับสังคมยุคปัจจุบัน เพื่อจะปกป้องรักษาอาคารเดิมเอาไว้ให้ยั่งยืน การศึกษาเพื่อส่งเสริมให้รัฐบาลเห็นความสำคัญต่ออาคารทางวัฒนธรรม การขาดช่วงของพัฒนาการที่อยู่อาศัยของเมืองในอดีตที่ผ่านมา และการวิจัยเกี่ยวกับการจัดงานศิลปะในพื้นที่อาคารเก่าแบบหมุนเวียนเพื่อการใช้อาคารอาร์เคตให้กลับมามีชีวิต และเพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจ

เอกสารอ้างอิง

- Guo, H. (2016). **Research on the Current Situation and Trends of Revitalization of Historic Cultural Districts in China**. Master's thesis, Beijing Institute of Technology.
- Ling L., (2018). **Research on the Origin, Development, and Spread of Qilou in Nanning, Guangxi**.
- Lin, L., Chen, Y., (2006). A Review of Research on Qilou Architecture at Home and Abroad. **Building Science**, 22(5), 119-125.
- Pan, J. (2019). Discussion on the Renovation Methods of the “Three Streets and Two Alleys” Historic Districts in Nanning. **Urban Observation**, (04),108-116.
- Sun, Z. (2003). **Public Art**. Nanjing: Jiangsu Fine Arts Publishing House.p20.
- Tashiro, H. (1992). **A Study of Thirteen Foreign Pavilions in Guangzhou, Overview of Modern Chinese Architecture - Guangzhou Volume**. Beijing: China Architecture and Building. p17.
- Wang, Zhong. (2014). **An Introduction to Urban Public Art**. Beijing: Peking University. p30.
- Weng, J. (2013). **Urban Public Art**. Nanjing: Southeast University. p25.
- Xi, J. (2022). **Report on the 20th National Congress of the Communist Party of China**. Beijing: Great Hall of the People. p 17
- Yin, Y. (2015). **The Creation of Place Spirit in Urban Design**. Master's thesis, Taiyuan University of Technology. p 19-21
- Zhang, W. (2016). Discussion on the Protection and Construction of Jinshi Alley in Nanning from the Perspective of “Organic Renewal” towards the National Historic and Cultural City. **Journal of the Communist Party School of Nanning Municipal Committee of the CPC**, 18(05),46-50.